

Уругвайски кръг от Многостранните търговски преговори (1986 - 1994) - приложение 1 - приложение 1А - Споразумение за прилагането на член VII от общото споразумение за митата и търговията (1994) - Тълкувателни бележки (СТО - ГАТТ 1994)

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН VII ОТ ОБЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА МИТАТА И ТЪРГОВИЯТА (1994)

ОБЩ УВОДЕН КОМЕНТАР

1. Съгласно това споразумение първоначална основа за определяне на митническата стойност е "договорната стойност", както тя е дефинирана в член 1. Член 1 следва да се разглежда заедно с член 8, който предвижда, *inter alia*, коригиране на действително платената или подлежаща на плащане цена в случаи, когато някои специфични елементи, за които се приема, че формират част от стойността за митнически цели, се заплащат от купувача, но не са включени в действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки. Член 8 също така предвижда включване в договорната стойност на някои компенсации, които вероятно могат да бъдат предоставени от купувача на продавача под формата на определени стоки или услуги, а не под формата на пари. В членове от 2 до 7 включително са представени методите за определяне на митническата стойност, когато тя не може да бъде определена съгласно разпоредбите на член 1.

2. Когато митническата стойност не може да бъде определена съгласно разпоредбите на член 1, обикновено следва да се провеждат консултации между митническата администрация и вносителя, за да се достигне до основа за стойността, съгласно разпоредбите на член 2 или член 3. Може да се случи например така, че вносителят да има информация за митническата стойност на идентични или сходни вносни стоки на мястото, на което се извършва вносът, с която митническата администрация не разполага към момента. От друга страна, митническата администрация може да има информация за митническата стойност на идентични или сходни стоки, която не е непосредствено достъпна за вносителя. Процесът на консултации между двете страни ще подпомогне обмена на информация при спазване на изискванията за опазване на търговската тайна с цел определяне на подходящата основа за стойността за митнически цели.

3. Членове 5 и 6 предлагат две основи за определяне на митническата стойност в случаите, когато тя не може да бъде определена на базата на договорната стойност на внасяните стоки или на идентични или сходни вносни стоки. Съгласно член 5, алинея 1 митническата стойност се определя въз основа на цената, на която стоките са продадени в състоянието, в което са внесени за купувач в страната на вноса, който не е свързан с продавача. Вносителят има право да поиска стоките, които са били подложени на обработка след вноса

им, да бъдат остойностени съгласно разпоредбите на член 5. Съгласно член 6 митническата стойност се определя въз основа на изчислената стойност. Тези два метода са свързани с някои трудности, поради което съгласно разпоредбите на член 4 на вносителя се дава правото да определи реда за прилагане на двата метода.

4. В член 7 е указано как трябва да се определя митническата стойност в случаите, когато тя не може да бъде определена съгласно разпоредбите на който и да е от предходните членове.

Страните членки,

Като отчитат постигнатото по време на многостранните търговски преговори;

Като желаят да постигнат напредък в изпълнение целите на ГАТТ (1994) и да осигурят допълнителни улеснения за международната търговия на развиващите се страни;

Като признават, значението на разпоредбите на член VII от ГАТТ (1994) и като желаят да разработят правила за тяхното прилагане и за постигане на по-голяма универсалност и увереност в тяхното изпълнение;

Като признават, необходимостта от създаването на справедлива, единна и неутрална система за остойностяване на стоките за митнически цели, която да изключва използването на произволни или фиктивни митнически стойности;

Като признават, че основата за остойностяване на стоките за митнически цели трябва във възможно най-голяма степен да е договорната стойност за стоките, подлежащи на остойностяване;

Като признават, че митническата стойност следва да се основава на прости и справедливи критерии, съвместими с търговската практика, и че процедурите по остойностяването следва да са общоприложими, без да се прави разлика между източниците на доставка;

Като признават, че процедурите по остойностяването не трябва да се използват за борба с дъмпинга;

С настоящото се споразумяват, както следва:

ЧАСТ I
ПРАВИЛА ЗА МИТНИЧЕСКО ОСТОЙНОСТЯВАНЕ

Член I

1. Митническата стойност на внасяни стоки следва да бъде договорната стойност, която представлява реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките, когато са продадени за износ на страната вносител, коригирана съгласно разпоредбите на член 8, при условие че:

а) няма ограничения относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, освен ограниченията, които:

i) са установени или се изискват от закон или от властите в страната на вноса,

ii) определят географския район, в който стоките могат да бъдат препродавани, или

iii) не засягат съществено стойността на стоките;

б) продажбата или цената не е подчинена на условия или съображения, при които по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена стойността;

в) каквато и да е част от прихода от всяка следваща препродажба, отстъпено право на ползване или на разпореждане със стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен ако не е възможно да се извърши коригиране на стойността в съответствие с разпоредбите на член 8;

г) купувачът и продавачът не са свързани или когато купувачът и продавачът са свързани, при условие че договорната стойност е приемлива за митнически цели, съгласно разпоредбите на алинея 2.

2. а) При определяне дали договорната стойност е приемлива за целите на алинея 1, фактът, че купувачът и продавачът са свързани по смисъла на член 15, сам по себе си не е основание договорната стойност да се разглежда като неприемлива. В такъв случай следва да се разгледат обстоятелствата по продажбата и при условие че връзката не е повлияла върху цената, договорната стойност следва да бъде приета. Ако въз основа на предоставена от вносителя или от друг източник информация митническата администрация

има основания да прецени, че връзката е повлияла върху цената, тя следва да съобщи своите основания на вносителя и да му даде реална възможност да отговори. Ако вносителят поиска, основанията следва да му бъдат съобщени писмено.

б) При продажба между свързани лица договорната стойност следва да се приеме и стоките да се остойностят съгласно разпоредбите на алинея 1 винаги, когато вносителят докаже, че тази стойност е много близка до една от следните стойности, определена в същия или в приблизително същия момент:

i) договорната стойност при продажби на идентични или сходни стоки, продадени за износ за същата страна вносител от продавач на купувач, които не са свързани;

ii) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно разпоредбите на член 5;

iii) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно разпоредбите на член 6.

При прилагане на посочените по-горе методи следва да се отчитат доказани разлики между нивата на търговия, количеството, елементите, изброени в член 8, и разлики между разходите, направени от продавача при продажби, в които той и купувачът не са свързани, и разходите, които не се правят от продавача при продажби, когато той и купувачът са свързани.

в) Изброените в алинея 2, буква б) методи следва да се прилагат по инициатива на вносителя и само за целите на сравнението. Не могат да се определят заместващи стойности съгласно разпоредбите на алинея 2, буква б).

Член 2

1.а) Ако митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена съгласно разпоредбите на член 1, митническата стойност следва да бъде договорната стойност на идентични стоки, продадени за износ за същата страна вносител и изнесени по същото или приблизително по същото време както стоките, подлежащи на остойностяване.

б) При прилагане на този член митническата стойност следва да се определя, като се използва договорната стойност на идентични стоки, продадени на същото ниво на търговия и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойностяване. Когато такава продажба не може да се

установи, следва да се използва договорната стойност на идентични стоки, продадени на друго ниво на търговия и/или в други количества, като се направи корекция за отчитане разликите в нивото на търговия и/или количеството, при условие че такава корекция може да бъде направена въз основа на явни доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията независимо от това, дали тази корекция води до увеличаване или намаляване на цената.

2. Когато разходите и таксите, посочени в член 8, алинея 2, са включени в договорната стойност, корекцията следва да отчита значителни разлики в разходите и таксите между внасяните стоки и въпросните идентични стоки, произтичащи от различия в разстоянията и вида на транспорта.

3. Ако при прилагане на този член е установена повече от една договорна стойност на идентични стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки следва да се използва най-ниската от тях.

Член 3

1. а) Ако митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена съгласно разпоредбите на членове 1 и 2, митническата стойност следва да бъде договорната стойност на сходни стоки, продадени за износ за същата страна вносител и изнесени по същото или приблизително по същото време както стоките, подлежащи на остойностяване.

б) При прилагане на този член митническата стойност следва да се определя, като се използва договорната стойност на сходни стоки, продадени на същото ниво на търговия и в приблизително същото количество както стоките, подлежащи на остойностяване. Когато такава продажба не може да се установи, следва да се използва договорната стойност на сходни стоки, продадени на друго ниво на търговия и/или в други количества, като се направи корекция за отчитане разликите в нивото на търговия и/или количеството, при условие че такава корекция може да бъде направена въз основа на явни доказателства, които ясно установяват основателността и прецизността на корекцията независимо от това, дали тази корекция води до увеличаване или намаляване на цената.

2. Когато разходите и таксите, посочени в член 8, алинея 2, са включени в договорната стойност, корекцията следва да се направи така, че да отчита значителни разлики в разходите и таксите между внасяните стоки и въпросните сходни стоки, произтичащи от различия в разстоянията и вида на транспорта.

3. Ако при прилагане на този член се намери повече от една договорна стойност на сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки следва да се използва най-ниската от тях.

Член 4

Ако митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена съгласно разпоредбите на членове 1, 2 и 3, митническата стойност следва да бъде определена съгласно разпоредбите на член 5 или когато митническата стойност не може да бъде определена по този член, следва да се използват разпоредбите на член 6, с изключение на случаите, когато по желание на вносителя се замени редът за прилагане на член 5 и член 6.

Член 5

1. а) Ако внасяните стоки или вносни идентични или сходни стоки се продават в страната вносител в състоянието, в което се внасят, митническата стойност на внасяни стоки, определена съгласно разпоредбите на този член, следва да се определи въз основа на единичната цена, по която се продава най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки, по същото или приблизително по същото време, по което се внасят стоките, подлежащи на остойностяване, на лица, които не са свързани с лицата, от които те купуват тези стоки, като от единичната цена се направят следните намаления:

i) или комисионите, които обичайно са платими или е договорено да бъдат платени, или добавките, които обичайно се правят за печалба и покриване на разходи от общ характер във връзка с продажби в тази страна на вносни стоки от същия клас или вид;

ii) обичайните разходи за транспорт и застраховка и други свързани с тях разходи, направени на територията на страната вносител;

iii) когато това е възможно, разходите и таксите, упоменати в член 8, алинея 2; и

iv) митата и други национални данъци и такси, платими в страната вносител при вноса или продажбата на стоките.

б) Ако нито внасяните стоки, нито идентични, нито сходни вносни стоки не се продават по същото време или приблизително по времето на вноса на стоките, подлежащи на остойностяване, митническата стойност на внасяни стоки,

определена по този член, следва да се основава, при спазване разпоредбите на алинея 1, буква а), на единичната цена, по която внасяните стоки или идентични или сходни вносни стоки се продават в страната вносител в състоянието, в което се внасят, на най-ранната дата след внасянето на стоките, подлежащи на остойностяване, но не по-късно от 90 дни след датата на такъв внос.

2. Ако нито внасяните стоки, нито идентични, нито сходни вносни стоки не се продават в страната вносител в състоянието, в което се внасят, то тогава, ако вносителят пожелае, митническата стойност се основава на единичната цена, по която внасяните стоки, след по-нататъшна преработка, се продават в най-голямото сборно количество на лица в страната вносител, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като се отчита добавената при тази преработка стойност и се приспадат елементите, предвидени в алинея 1, буква а).

Член 6

1. Митническата стойност на внасяни стоки, определена съгласно разпоредбите на настоящия член, следва да се основава на изчислена стойност. Изчислената стойност следва да е сборът от:

а) разходите за или стойността на материали и производствена дейност или други операции, прилагани в производството на внасяните стоки;

б) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ за страната вносител;

в) разходите за или стойността на всички други дейности, необходими, за да се отрази изборият от страната членка вариант на метода за остойностяване, съгласно разпоредбите на член 8, ал 2.

2. Нито една страна членка не може да изисква или да задължава лице, което няма регистрация на нейна територия, да предоставя за проверка или да позволява достъп до каквато и да било счетоводна или друга документация за целите на определяне на изчислената стойност. Независимо от това съобщенията от производителя на стоките сведения за целите на определяне на митническата стойност съгласно разпоредбите на този член могат да бъдат проверявани в друга държава от властите на страната вносител със съгласието на производителя и при условие, че правителството на въпросната държава бъде достатъчно рано предварително уведомено за това и не възрази срещу

проучването.

Член 7

1. Ако митническата стойност на внасяните стоки не може да бъде определена съгласно разпоредбите на членове от 1 до 6 включително, митническата стойност следва да бъде определена, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на настоящото споразумение и на член VII от ГАТТ (1994) и на базата данни, които са на разположение в страната вносител.

2. Митническата стойност, съгласно разпоредбите на този член, не следва да се определя въз основа на:

- а) продажната цена в страната вносител на стоки, произведени в нея;
- б) система, предвиждаща приемането за митнически цели на по-високата от две алтернативни стойности;
- в) цената на стоки на вътрешния пазар на страната на износа;
- г) производствени разходи, различни от изчислените стойности, които са били определени за идентични или сходни стоки в съответствие с разпоредбите на член 6;
- д) цени на стоки, продадени за износ за страна, различна от страната вносител;
- е) минимални митнически стойности;
- ж) произволно определени или фиктивни стойности

3. Ако вносителят поиска, той следва писмено да бъде уведомен за митническата стойност, определена съгласно разпоредбите на настоящия член, и за метода, използван за определяне на тази стойност.

Член 8

1. При определяне на митническата стойност съгласно разпоредбите на член 1

към реално платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки следва да се добавят:

а) следните разходи в степента, в която те са направени от купувача, но не са включени в реално платената или подлежаща на плащане цена:

i) комисионни и възнаграждения за посредничество (брокерски възнаграждения), с изключение на комисионните за покупка;

ii) разходите за използване на контейнери, които за митнически цели се третираат заедно с остойносттаваните стоки;

iii) разходите за опаковка, независимо дали са свързани с труда или материалите;

б) стойността, съответно разпределена на следните стоки и услуги, предоставени пряко или косвено от купувача, безплатно или на намалена цена, за използване във връзка с производството и продажбата за износ на внасяните стоки, доколкото тази стойност не е била включена в платената или подлежаща на плащане цена:

i) материали, съставки, части и други подобни, вградени във внасяните стоки;

ii) инструменти, клишета, матрици и други подобни, използвани при производството на внасяните стоки;

iii) материали, изразходвани при производството на внасяните стоки;

iv) инженерингова дейност, развойна дейност, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, изработени извън страната вносител, необходими за производството на внасяните стоки;

в) роялти и лицензни такси, свързани със стоките, подлежащи на остойносттаване, които ще бъдат заплатени пряко или косвено от купувача, като условие за извършване на продажбата на остойносттаваните стоки, в размера, в който тези роялти и такси не са включени в реално платената или подлежаща на плащане цена;

г) стойността на всяка част от приходите от всяка следваща препродажба, отстъпване правото на владение или на ползване върху внасяните стоки, която се предоставя пряко или косвено на продавача.

2. При разработването на своето законодателство всяка страна членка следва да осигури изцяло или частично включване или изключване от митническата стойност на следното:

а) стойността на транспорта за внасяните стоки до пункта или мястото на вноса;

б) разходи за товарно-разтоварни и обработващи операции, свързани с транспортиране на внасяните стоки до пункта или мястото на вноса;

в) разходите за застраховка.

3. Добавки към реално платената или подлежаща на плащане цена съгласно настоящия член следва да се правят само на основата на обективни и количествено измерими данни.

4. При определяне на митническата стойност към реално платената или подлежаща на плащане цена не могат да се правят други добавки, освен предвидените в настоящия член.

Член 9

1. Когато е необходимо превръщане на валути за определяне на митническата стойност, следва да се използва обменният курс, публикуван от компетентните власти на съответната страна вносител, който да отразява, доколкото това е възможно по отношение на периода, за който се отнася тази публикация, текущата стойност на съответната валута за търговските сделки в съотношение с валутата на страната вносител.

2. Използваният обменен курс следва да бъде този, който е в действие по времето на износа или по времето на вноса, както това е предвидено от всяка страна членка.

Член 10

Цялата информация, която по естество е поверителна или която е предоставена на конфиденциална основа за целите на определяне на митническата стойност, следва да се третира като строго поверителна от съответните власти, които не трябва да я разкриват без изричното разрешение на лицето или правителството, което я е предоставило, освен в такава степен, в каквата се изисква тя да бъде разкрита във връзка със съдебно производство.

Член 11

1. Законодателството на всяка страна членка следва да осигури по отношение на митническото остойностяване правото на обжалване от страна на вносителя или което и да е друго отговорно за плащане на митото лице, без това да е свързано с някаква наказателна мярка.
2. Правото на обжалване, без това непременно да води до наказателна мярка, може да бъде ползвано първоначално пред компетентните органи в митническата администрация или пред независим орган, но законодателството на всяка страна членка следва да осигури право на обжалване, без това да е свързано с наказателна мярка, пред съдебна власт.
3. Съобщение за взетото във връзка с обжалването решение, както и причините за това решение, следва да бъдат съобщени на ищеца писмено. Той следва да бъде информиран също и за всички права за обжалване пред следваща инстанция.

Член 12

Закони, правилници, съдебни решения и административни разпоредби от общ характер, свързани с действието на това споразумение, следва да бъдат публикувани в страната вносител в съответствие с член X на ГАТТ (1994).

Член 13

Ако в хода на определянето на митническата стойност на внасяните стоки се появи необходимост от забавяне на окончателното определяне на тази митническа стойност, вносителят на стоките трябва да може да ги вземе от митницата, като при необходимост той осигурява достатъчна гаранция под формата на ценна книга, депозит или друго подходящо средство, чиято стойност да покрива размера на окончателните мита, с които стоките биха могли да бъдат обложени. Законодателството на всяка страна членка следва да съдържа разпоредби, свързани с тези обстоятелства.

Член 14

Бележките, съдържащи се в приложение I към това споразумение, представляват неразделна част от това споразумение и членовете на това споразумение се тълкуват и прилагат едновременно със съответните им

бележки. Приложения II и III също представляват неразделна част от това споразумение.

Член 15

1. В това споразумение:

- а) „митническа стойност на внасяни стоки” означава стойността на стоките за целите на налагане на *ad valorem* мита върху внасяните стоки;
- б) „страна вносител” означава страната или митническата територия, на която се извършва вносът; и
- в) „произведени” включва отгледани, изработени и добити от земните недра.

2. В това споразумение:

- а) „идентични стоки” означава стоки, които са еднакви във всяко отношение, включително физически характеристики, качество и известност. Незначителните разлики във външния вид не могат да изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, да бъдат разглеждани като идентични;
- б) „сходни стоки” означава стоки, които макар и да не са еднакви във всяко отношение, имат еднакви характеристики и еднакви съставни материали, което им позволява да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговията. Качеството на стоките, тяхната известност и съществуването на търговска марка са сред факторите, които следва да се имат предвид, за да се определи дали стоките са сходни;
- в) термините „идентични стоки” и „сходни стоки” не включват стоки, които съдържат или в които е отразен инженеринг, развойна дейност, художествено оформление, дизайн, планове и чертежи, за които не е правена никаква корекция съгласно член 8, алинея 1, буква б) iv), тъй като тези елементи са произведени от страната вносител;
- г) ако не са били произведени в същата страна като стоките, подлежащи на остойностяване, стоките не следва да се разглеждат като "идентични стоки" или „сходни стоки”;
- д) стоки, произведени от различно лице, следва да се вземат предвид само в случай, че няма идентични стоки или сходни стоки, произведени от същото лице, както стоките, подлежащи на остойностяване.

3. В това споразумение „стоки от същия клас или вид” означава стоки, които

попадат в една група или гама от стоки, произвеждани от даден промишлен отрасъл или подотрасъл, и включва идентични или сходни стоки.

4. За целите на това споразумение следва да се счита, че лицата са свързвани само ако:

- а) са служители или ръководители във фирмата на другия;
- б) са официално признати като партньори в търговията;
- в) са служител и работодател;
- г) някое лице притежава, контролира или владее пряко или косвено 5 процента или повече от дяловете или акциите, издадени с право на глас на двете лица;
- д) едно от лицата контролира пряко или косвено другото;
- е) двете лица са контролирани пряко или косвено от трето лице;
- ж) съвместно контролират пряко или косвено трето лице;
- з) членове са на едно и също семейство.

5. Лицата, които са свързани едно с друго в дейността си, като едното от тях е единствен представител, дистрибутор, концесионер или друг вид представител на другото лице, се считат за свързани по смисъла на това споразумение, ако те попадат в критериите, съдържащи се в алинея 4.

Член 16

При подаване на писмена молба вносителят има правото на писмено обяснение от митническата администрация на страната вносител за начина, по който е определена митническата стойност на внасяните от него стоки.

Член 17

Нищо в това споразумение не следва да се тълкува като ограничаващо или поставящо под въпрос правата на митническите администрации да проверят истинността и точността на каквито и да са информации,

документи или декларации, представени им за целите на митническото остойносттаване.

ЧАСТ II

АДМИНИСТРИРАНЕ, КОНСУЛТАЦИИ И УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 18

Институции

1. С настоящото се създава Комитет за митническо остойносттаване (наричан по-нататък в това споразумение „Комитет“), състоящ се от представители на всяка една от страните членки. Комитетът избира свой председател и заседава обикновено един път в годината или както е предвидено в съответните разпоредби на това споразумение, с цел да даде възможност на страните членки да провеждат консултации по прилагането на системата за митническо остойносттаване от всяка страна членка, като той може да влияе върху действието на споразумението или върху постигането на неговите цели и да изпълнява отговорностите, които могат да му бъдат възложени от страните членки. Секретариатът на СТО следва да изпълнява функциите на секретариат на Комитета.

2. Трябва да бъде създаден Технически комитет за митническо остойносттаване (наричан по-нататък в това споразумение „Технически комитет“) под егидата на Съвета за митническо сътрудничество (наричан по-нататък в това споразумение „СМС“), който следва да изпълнява отговорностите, описани в приложение II на това споразумение, и да функционира в съответствие с процедурните правила, описани в него.

Член 19

Консултации и уреждане на спорове

1. Освен ако не е предвидено друго, Споразумението за уреждане на спорове се прилага при консултациите и уреждането на спорове по това споразумение.

2. Ако някоя от страните членки прецени, че дадена облага, която ѝ се полага, пряко или косвено, по силата на това споразумение, е премахната или ограничена или че изпълнението на някоя от целите на това споразумение е било възпрепятствано в резултат от действията на друга страна членка или страни членки, тя може да поиска провеждането на консултации със съответната страна членка или страни членки за постигане на взаимно

приемливо решение на въпроса. Всяка страна членка следва благонамерено да разглежда всяко искане за консултации, отправено от друга страна член.

3. Когато има постъпило искане, Техническият комитет следва да осигури съвети и помощ на страните членки, които се консултират помежду си.

4. По искане на някоя от страните по даден спор или по своя собствена инициатива т. нар. „панел” (група на съдебните заседатели), определен да реши спора, свързан с разпоредбите на това споразумение, може да изиска от Техническият комитет да разгледа каквито и да било въпроси, изискващи технически анализ. Съдебните заседатели следва да определят в какви рамки трябва да се ограничи Техническият комитет за дадения спор и срока за получаване на доклада на Техническият комитет. Съдебните заседатели следва да се съобразят с доклада на Техническият комитет. В случай, че Техническият комитет не е в състояние да постигне консенсус по въпросите, отправени към него по силата на настоящата алинея, група на съдебните заседатели трябва да даде на страните в спора възможност да представят становищата си.

5. Поверителна информация, предоставена на групата на съдебните заседатели, не трябва да бъде разгласявана без официално разрешение на лицето, органа или властта, предоставящи тази информация. Когато такава информация е поискана от групата на съдебните заседатели, но не ѝ е разрешено да я предостави, трябва да бъде предоставено неупововерително резюме на тази информация, одобрено от лицето, органа или властите, които са я осигурили.

ЧАСТ III

СПЕЦИАЛНО И ДИФЕРЕНЦИРАНО ТРЕТИРАНЕ

Член 20

1. Развиващи се страни членки, които не са страна по Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, подписано на 12 април 1979 г., могат да отложат прилагането на разпоредбите на това споразумение за период не по-дълъг от 5 години от датата на влизане в сила на Споразумението за СТО за тях. Развиващи се страни членки, които решат да отложат прилагането на това споразумение, следва съответно да нотифицират своевременно Генералния директор на СТО.

2. В допълнение към алинея 1 развиващи се страни членки, които не са страна по Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, подписано на 12 април 1979 г., могат да отложат прилагането на член 1, алинея 2, буква б)iii) и член 6 за срок, ненадвишаващ

три години от прилагането на всички други разпоредби, съдържащи се в това споразумение. Развиващи се страни членки, които решат да отложат прилагането на посочените в тази алинея разпоредби, следва своевременно да уведомят Генералния директор на СТО.

3. Развити страни членки следва да предоставят, при взаимно договорени условия, техническа помощ на развиващи се страни членки по тяхно искане. На тази основа развити страни членки следва да подготвят програми за техническа помощ, които могат да включват, *inter alia*, обучение на кадри, съдействие при разработване на мерки по прилагане, достъп до източници на информация по методологията на митническото остойностяване и консултации по прилагане разпоредбите на това споразумение.

ЧАСТ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 21

Резерви

Не могат да бъдат внасяни резерви по отношение на която и да било от разпоредбите на това споразумение без съгласието на всички страни членки.

Член 22

Национално законодателство

1. Всяка страна членка следва да осигури, не по-късно от датата на прилагане на разпоредбите, съдържащи се в това споразумение за нея, съвместимостта на нейните закони, разпоредби и административни процедури с разпоредбите на това споразумение.

2. Всяка страна членка следва да информира Комитета за всякакви промени в своите закони и разпоредби, съответни на това споразумение, и в администрирането на такива закони и разпоредби.

Член 23

Преглед

Комитетът следва да прави годишен преглед на прилагането и действието на това споразумение, като има предвид неговите цели. Комитетът следва всяка година да информира Съвета по търговията със стоки относно събитията, станали през периода, включен в този преглед.

Член 24

Секретариат

Това споразумение следва да бъде обслужвано от Секретариата на Световната търговска организация, освен по отношение на онези функции, възложени конкретно на Техническия комитет, които ще бъдат обслужвани от секретариата на СМС.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ТЪЛКУВАТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

Общи бележки

Последователно прилагане на методите за остойносттаване

1. Членове от 1 до 7 дефинират как да бъде определяна митническата стойност на внасяните стоки съгласно разпоредбите на това споразумение. Методите за остойносттаване са представени в последователен ред за прилагане. Първоначалният метод за митническо остойносттаване е дефиниран в член 1 и внасяни стоки следва да бъдат остойносттавани съгласно разпоредбите на този член всеки път, когато описаните там условия са изпълнени.

2. Когато митническата стойност не може да бъде определена съгласно разпоредбите на член 1, тя трябва да бъде определена чрез последователно преминаване през следващите разпоредби до първия такъв член, съгласно който митническата стойност може да бъде определена. Освен в предвидените случаи в член 4, когато митническата стойност не може да бъде определена съгласно разпоредбите на даден член, могат да бъдат използвани разпоредбите на следващия по ред член.

3. Ако вносителят не поиска разместване в последователността на прилагане на членове 5 и 6, се спазва нормалната последователност. Ако вносителят пожелае такова разместване, но се окаже, че не е възможно да се определи митническата стойност съгласно разпоредбите на член 6, същата се определя, ако това е възможно, съгласно разпоредбите на член 5.

4. Когато митническа стойност не може да бъде определена съгласно разпоредбите на членове от 1 до 6 включително, тя се определя съгласно разпоредбите на член 7.

Използване на общоприетите счетоводни принципи

1. „Общоприети счетоводни принципи” означава признат консенсус или достатъчна подкрепа от властите в една страна към даден момент по отношение на следното: кои икономически ресурси и задължения следва да бъдат регистрирани като активи и пасиви, кои изменения в активите и пасивите трябва да бъдат регистрирани, начина на измерване на активите и

пасивите и измененията в тях, каква информация и как следва да бъде разгласявана и какви финансови документи следва да бъдат подготвяни. Тези стандарти могат да са общи правила с широко приложение, както и конкретни практики и процедури.

2. За целите на това споразумение митническата администрация на всяка страна членка следва да използва информация, подходяща за прилагане според съответния член, подготвена в съответствие с общоприетите счетоводни принципи в страната. Например определянето на обичайната печалба и общи разходи съгласно разпоредбите на член 5 трябва да бъде изпълнено чрез използване на информация, подготвена в съответствие с общоприетите счетоводни принципи в страната вносител. От друга страна, определянето на обичайната печалба и общи разходи съгласно разпоредбите, съдържащи се в член 6, би било направено, като се използва информация, подготвена по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи в страната производител. Като следващ пример служи определянето на елемент, предвиден в член 8, алинея 1, буква б) ii), произведен в страната вносител, трябва да бъде изпълнено, като се използва информацията по начин, съответстващ на общоприетите счетоводни принципи на същата страна вносител.

Бележки към член 1

Реално платена или подлежаща на плащане цена

1. Реално платената или подлежаща на плащане цена е общото плащане, което е направено или трябва да бъде извършено от купувача на или за сметка на продавача за внасяните стоки. Не е задължително плащането винаги да е под формата на трансфер на пари. Плащането може да е направено чрез акредитив или търгуеми ценни книжа. Плащането може да се извърши пряко или косвено. Пример за косвено плащане би било нареждане от купувача за покриване изцяло или отчасти на дълг на продавача.

2. Дейностите, предприети от купувача за негова сметка, различни от онези, за които е предвидена корекция в член 8, не се считат за косвено плащане на продавача, дори когато те могат да се разглеждат като изгодни за продавача. Разходите за такива дейности следователно не следва да бъдат добавяни към реално платената или подлежаща на плащане цена при определяне на митническата стойност.

3. Митническата стойност не трябва да включва следните такси или разходи, при условие че те са разграничени от реално платената или подлежаща на плащане цена на внасяните стоки:

а) такси за строителство, инсталиране, монтаж, поддръжка или техническа помощ, предприети след вноса на внасяни стоки, като индустриални предприятия, машини и съоръжения;

б) разходите за транспорт след вноса;

в) мита, данъци и такси в страната вносител.

4. Реално платената или подлежаща на плащане цена се отнася до цената за внасяните стоки. По този начин притокът на дивиденди или други плащания, насочени от купувача към продавача, които не са свързани с внасяните стоки, не са част от митническата стойност.

Алинея 1, буква а)iii)

Сред ограниченията, които не биха направили една реално платена или подлежаща на плащане цена неприемлива, са ограниченията, които не влияят съществено върху стойността на стоките. Пример за такива ограничения може да бъде случаят, когато продавачът изисква от купувача на автомобили да не ги продава или излага преди определена дата, която представлява начало на годината на модела.

Алинея 1, буква б)

1. Ако продажбата или цената е предмет на някакво условие или компенсация, за които не може да бъде определена стойност по отношение на остойностяваните стоки, договорната стойност не следва да бъде приемлива за митнически цели. Няколко примера за това:

а) продавачът определя цената на внасяните стоки при условие, че купувачът желае да закупи и други стоки в конкретно определени количества;

б) цената на внасяните стоки зависи от цената или цените, на които купувачът на внасяните стоки продава други стоки на продавача на внасяните стоки;

в) цената е определена на основата на начин на плащане, който е чужд по отношение на тези стоки, като например, когато внасяните стоки са полуготови, предоставени от продавача при условие, че той ще получи определено количество от готовата стока.

2. Въпреки това, условия или компенсации, свързани с производството или маркетинга на внасяните стоки, не трябва да имат за резултат отхвърляне на договорната стойност. Например фактът, че купувачът предоставя на продавача инженерингов продукт или планове, изготвени в страната вносител, не трябва да води до отхвърляне на договорната стойност по смисъла на член 1. По същия начин, ако купувачът предприеме за своя сметка, макар и по споразумение с продавача, действия, свързани с маркетинга на внасяните стоки, стойността на тези дейности не е част от митническата стойност, нито тези действия трябва да имат за резултат отхвърляне на договорната стойност.

Алинея 2

1. Алинеи 2, буква а) и 2, буква б) предлагат различни начини за установяване приемливостта на договорната стойност.

2. Алинея 2, буква а) постановява, че когато купувачът и продавачът са свързани, следва да бъдат проучени обстоятелствата около продажбата и договорната стойност следва да бъде приета като митническа стойност, при условие че връзката между продавача и купувача не е повлияла върху цената. Не се предполага извършване на проучване на обстоятелствата във всички случаи, когато купувачът и продавачът са свързани. Такива проучвания ще се изискват само ако съществуват съмнения за приемливостта на цената. Когато митническата администрация няма съмнения относно приемливостта на цената, тя следва да бъде приета, без да се иска допълнителна информация от вносителя. Например митническата администрация може преди това да е проучвала връзката между купувач и продавач или тя може вече да има подробна информация, касаеща купувача и продавача, или може вече да е уверена след такова изследване или получена информация, че връзката не е повлияла върху цената.

3. Ако митническата администрация не е в състояние да приеме договорната стойност без допълнителни въпроси, тя трябва да даде на вносителя възможност да представи такава допълнителна подробна информация, каквато според случая е необходима за проучване на обстоятелствата около продажбата. В този контекст митническата администрация следва да бъде подготвена да изследва значими аспекти на сделката, включително начина, по който купувачът и продавачът организират търговските си отношения, и начина, по който въпросната цена е постигната, за да се определи дали връзката е повлияла върху цената. Когато може да бъде доказано, че купувачът и продавачът, макар и свързани по смисъла на разпоредбите в член 15, купуват и продават един на друг все едно, че не са свързани, се приема, че връзката между тях не е повлияла върху цената. Например, ако цената е била определена по начин, съответстващ на обичайната ценова практика на въпросното производство, или по начин, по който продавачът определя цените за продажби на купувачи, които не са свързани с продавача, се приема, че връзката продавач - купувач не е повлияла на цената. Следващ пример - когато

е показано, че цената е достатъчна, за да осигури възвръщаемост на всички разходи плюс печалба, която е представителна за фирмата, в представителен период от време (например година) в продажби на стоки от същия клас или вид, се приема, че не е имало въздействие върху цената.

4. Алинея 2, буква б) предвижда възможност за вносителя да докаже, че договорната стойност е много близка до „тестова” стойност, приета по-рано от митническата администрация и следователно приемлива по смисъла на член 1. Когато критерий по алинея 2, буква б) е изпълнен, не е необходимо да се разглежда въпросът за влиянието по алинея 2, буква а). Ако митническата администрация има вече достатъчно информация, за да е сигурна, без да се налага да извършва по-нататъшни подробни изследвания, че един от критериите, предвидени се в алинея 2, буква б), е бил изпълнен, няма причина тя да изисква вносителят да доказва, че този критерий може да бъде изпълнен. В алинея 2, буква б) терминът „несвързани купувачи” означава купувачи, които не са свързани с продавача в който и да е конкретен случай.

Алинея 2, буква б)

При определяне дали една стойност е „много близка” до друга стойност трябва да се вземат предвид редица фактори. Тези фактори включват естеството на внасяните стоки, естеството на самата промишленост, сезона, в който се внасят стоките, и дали разликата в стойностите е търговски значима. Тъй като тези фактори може да са различни във всеки отделен случай, не е възможно винаги да се прилага единен стандарт, като например фиксиран процент. Например малката разлика в стойността в случай, свързан с един тип стоки, може да се окаже неприемлива, докато значителна разлика в случай, свързан с друг тип стоки, може да се окаже приемлива при определяне дали договорната стойност е близка до „тестовите” стойности, изложени в алинея 2, буква б) на член 1.

Бележки към член 2

1. При прилагане на член 2 митническата администрация, когато това е възможно, следва да използва продажба на идентични стоки на същото ниво на търговия и по същество в същите количества, както остойносттаваните стоки. Когато не е открита подобна продажба, може да бъде използвана продажба на идентични стоки, осъществена при някое от следните условия:

а) продажба на същото ниво на търговия, но в различни количества;

б) продажба при различно ниво на търговия, но по същество в същите количества; или

в) продажба на различно ниво на търговия и в различни количества.

2. Ако е открита продажба, извършена при някое от тези три условия, трябва да бъдат направени корекции според случая за:

а) фактори, свързани само с количеството;

б) фактори, свързани само с нивото на търговия; или

в) фактори, свързани както с нивото на търговия, така и с количеството.

3. Изразът "и/или" позволява гъвкавост при използването на продажбите и извършването на необходимите корекции при наличието на някое от трите условия, описани по-горе.

4. За целите на член 2 договорната стойност на идентични вносни стоки означава митническа стойност, която вече е била приета съгласно член 1, коригирана така, както е предвидено в алинеи 1, буква б) и 2.

5. Условие за коригиране поради различни нива на търговия или различни количества е това коригиране да бъде правено само на основата на ясни доказателства за основателността и точността на корекциите, независимо дали това води до увеличаване или намаляване на стойността, т.е. да съществуват валидни ценови листи, отнасящи се до различните равнища или различните количества. Например, ако внасяните стоки, подлежащи на остойносттаване, са 10 броя и единствено внесените идентични стоки, за които съществува въведена договорна стойност, включват продажба на 500 броя и ако се признава, че продавачът е направил количествен рабат, изискваната корекция може да бъде извършена чрез позоваване на ценовата листа на продавача и използвайки тази цена, приложима при продажба на 10 броя. Това не изисква наличие на продажба на количество от 10 броя дотолкова, доколкото е установено, че ценовата листа е действителна чрез продажби в други количества. Но при отсъствието на такава обективна мярка определянето на митническата стойност съгласно разпоредбите на член 2 не е подходящо.

Бележки към член 3

1. При прилагане на член 3 митническата администрация следва да използва, когато това е възможно, продажба на сходни стоки на същото ниво на търговия и по същество в същите количества както остойносттаваните стоки. Когато не е открита подобна продажба, може да бъде използвана продажба на сходни стоки, осъществена при някое от следните три условия:

- а) продажба на същото ниво на търговия, но в различни количества;
- б) продажба на различно ниво на търговия, но по същество в същите количества;
- в) продажба на различно ниво на търговия и в различни количества.

2. Ако има продажба, извършена при някое от тези три условия, трябва да бъдат направени корекции според случая за:

- а) фактори, свързани само с количеството;
- б) фактори, свързани само с нивото на търговия; или
- в) фактори, свързани както с нивото на търговия, така и с количеството.

3. Изразът „и/или” позволява гъвкавост при използването на продажбите и извършването на необходимите корекции при наличието на някое от трите условия, описани по-горе.

4. За целите на член 3 договорната стойност на сходни вносни стоки означава митническа стойност, която вече е била приета съгласно член 1, коригирана както е предвидено в параграфи 1, буква б) и 2.

5. Условие за коригиране поради различни нива на търговия или различни количества е това коригиране да бъде правено само на основата на ясни доказателства за обосноваването и точността на корекциите, независимо дали това води до увеличаване или намаляване на стойността, т.е. да съществуват валидни ценови листи, отнасящи се до различните нива или различните количества. Например, ако внасяните стоки, подлежащи на остойностяване, са 10 броя и единствено внесените сходни стоки, за които съществува въведена договорна стойност, включват продажба на 500 броя и ако се признава, че продавачът е направил количествен рабат, изискваната корекция може да бъде извършена чрез позоваване на ценовата листа на продавача и използвайки тази цена, приложима при продажба на 10 броя. Така не е необходимо да е имало продажба на количество от 10 броя дотолкова, доколкото е установено, че ценовата листа е действителна чрез продажби в други количества. При отсъствието на такива обективни измерители обаче определянето на митническата стойност съгласно разпоредбите на член 3 не е подходящо.

Бележки към член 5

1. Понятието „единична цена, на която ...стоките са продадени в най-голямото сборно количество” означава цената, на която най-големият брой единици е продаден в продажби на лица, които не са свързани с лицата, от които те купуват такива стоки на първото ниво на търговия, на което такива продажби се извършват след вноса.

2. Като пример за това стоките се продават по ценова листа, която предоставя благоприятни единични цени за покупки, направени в по-големи количества.

Количество	Единична цена	Брой на продажбите	Общо количество, продадено на тази цена
1 - 10 бр.		100	10 прод. x 5 бр. 5 прод. x 3 бр.
11 - 25 бр.		95	5 прод. x 11 бр.
над 25 бр.		90	1 прод. x 30 бр. 1 прод. x 50 бр.

Най-големият брой единици, продадени на някоя от цените, е 80. Следователно единичната цена в най-голямото сборно количество е 90.

3. Друг пример за това: има две продажби. При първата продажба 500 единици са продадени на цена 95 валутни единици всяка. При втората продажба 400 единици са продадени на цена 90 валутни единици всяка. В този пример най-големият брой единици, продадени на дадена цена, е 500. Следователно единичната цена в най-голямото сборно количество е 95.

4. Трети пример представя следната ситуация, когато различни количества са продадени на различни цени.

а) Продажби

Продавани количества	Единична цена
40 ед.	100
30 ед.	90
15 ед.	100
50 ед.	95
25 ед.	105
35 ед.	90

5 ед.

100

б) Общо

Общо продадени	
количества	Единична цена
65	90
50	95
60	100
25	105

В този пример най-големият брой единици, продадени на определена цена, е 65. Следователно единичната цена в най-голямото сборно количество е 90.

5. Каквато и да било продажба в страната вносител, както е описано в алинея 1 по-горе, на лице, което доставя пряко или косвено, безплатно или на намалена цена, някои от елементите, посочени в алинея 1, буква б) на член 8, за използване във връзка с производството и продажбата за износ на внасяните стоки, не трябва да се взима предвид при определяне на единичната цена за целите на член 5.

6. Следва да се отбележи, че „печалба и общи разходи”, описани в член 5, алинея 1, трябва да се вземат предвид като цяло. Размерът на сумата, която се използва за определяне на това изчисление, трябва да бъде определен на базата на информация, предоставена от вносителя или от негово име, освен ако дадените от него данни не съответстват на онези, които са получени от продажби в страната вносител при вноса на стоки от същия клас или вид. Когато данните, предоставени от вносителя, не са съвместими с описаните по-горе, размерът на печалбата и общите разходи могат да бъдат определени въз основа на съответна информация, различна от онази, която е предоставена от вносителя или от негово име.

7. „Общите разходи” включват преките и косвените разходи за маркетинг на въпросните стоки.

8. Местни данъци и такси, платими за продажбата на стоките, за които не е правено изчисление съгласно разпоредбите на член 5, алинея 1, буква а) iv), следва да бъдат изчислени съгласно разпоредбите на член 5, алинея 1, буква а) i).

9. При определяне на комисионните или на обичайните печалби и общи разходи съгласно разпоредбите на член 5, алинея 1 въпросът дали дадени стоки са "от същия клас или вид" като други стоки, трябва да бъде решаван

индивидуално за всеки отделен случай, в зависимост от конкретните обстоятелства. Трябва да бъдат проучени продажби в страната вносител на най-ограничената група или гама от внесени стоки от същия клас или вид, който включва остойностяваните стоки, за които може да бъде осигурена необходимата информация. За целите на член 5 "стоки от същия клас или вид" включва стоки, внесени от същата страна както стоките, подлежащи на остойностяване, както и стоки, внесени от други страни.

10. За целите на член 5, алинея 1, буква б) „най-ранната дата” е датата, на която са реализирани продажби на внасяните стоки или на идентични или сходни вносни стоки в достатъчно количество, за да се определи единичната цена.

11. Когато е използван методът, описан в член 5, алинея 2, изчисления за добавената стойност, получена при последваща обработка, следва да бъдат направени въз основа на обективни и количествено измерими данни, свързани с разходите за такава работа. Общоприети индустриални формули, предписания, методи на строителство и други индустриални практики трябва да формират базата на изчисленията.

12. Подразбира се, че методът за определяне на митническата стойност, описан в член 5, алинея 2 обикновено не трябва да бъде прилаган, когато в резултат от последваща обработка внесените стоки са загубили своята идентичност. Все пак може да има случаи, когато макар да е загубена идентичността на внесените стоки, добавената чрез обработката стойност може да бъде определена точно, без особени трудности. От друга страна, може да има случаи, когато внесените стоки запазят своята идентичност, но представляват толкова незначителен елемент в стоките, продавани в страната вносител, че използването на настоящия метод за остойностяване би било неоправдано. От гледна точка на изложеното по-горе всяка ситуация от този тип трябва да бъде разглеждана в контекста на всеки конкретен случай.

Бележки към член 6

1. Като общо правило митническата стойност съгласно това споразумение се определя въз основа на информация, която вече е налична в страната вносител. Независимо от това за определянето на изчислена стойност може да бъде необходимо да се разгледат разходите за производство на остойностяваните стоки и друга информация, която трябва да бъде получена извън страната вносител. Освен това в повечето случаи производителят на стоките ще бъде извън юрисдикцията на властите на страната вносител. Използването на метода на изчислената стойност обикновено ще се ограничава до онези случаи, в които купувачът и продавачът са свързани и производителят е готов да предоставя на властите на страната вносител необходимите справки за разходите, както и да осигури възможности за каквато и да е необходима

последваща проверка на достоверността.

2. „Цена или стойност”, посочени в член 6, алинея 1, буква а), се определят въз основа на информация, свързана с производството на остойносттаващите стоки, предоставена от производителя или от негово име. Тя следва да бъде определена въз основа на търговската отчетност на производителя, при условие, че тази отчетност отговаря на общоприетите счетоводни принципи, прилагани в страната, където стоките са били произведени.

3. Понятието „цена или стойност” включва разходите за елементите, описани в член 8, алинея 1, буква а) ii) и iii). То включва също стойността, пропорционално разпределена съгласно разпоредбите, съдържащи се в бележката към член 8, на който и да е елемент, посочен в член 8, алинея 1, буква б), който пряко или косвено е бил доставен от купувача за използване в производството на внасяните стоки. Стойността на елементите, описани в член 8, алинея 1, буква б) iv), които са били произведени на територията на страната вносител, следва да бъде включена само доколкото е платена от производителя. Подразбира се, че никаква цена или стойност на елементите, посочени в настоящия параграф, не трябва да се взема предвид два пъти при определяне на изчислената стойност.

4. „Сумата за печалба и за общи разходи”, спомената в член 6, алинея 1, буква б), следва да се определя въз основа на информация, предоставена от производителя или от негово име, освен ако данните, осигурени от производителя, не съответстват на обичайните данни от продажби на стоки от същия клас или вид, както стоките, подлежащи на остойносттаване, които в страната на износа са изработени от производители за износ в страната вносител.

5. В този контекст следва да бъде отбелязано, че „сумата за печалбата и за общи разходи” трябва да бъде взета предвид като цяло. Следователно, ако в даден случай представените от производителя размери на печалбата са ниски, а за общите разходи високи, може все пак печалбата и общите разходи на производителя, взети заедно, да бъдат съвместими с данните, които обикновено се срещат за продажби на стоки от същия клас или вид. Такава ситуация може да възникне например, ако даден продукт е бил пуснат за пръв път в страната вносител и производителят се съгласява да приеме нулева или ниска печалба, за да компенсира високите общи разходи, свързани с това първоначално пускане на пазара. Когато производителят може да докаже ниска печалба от продажбите на внасяните стоки, поради конкретни търговски обстоятелства, размерът на действителните данни за печалбата на производителя следва да бъдат взети предвид при условие, че той има реални търговски причини и ценовата политика на производителя отразява обичайната ценова политика в съответния отрасъл. Такава ситуация може да възникне например, когато производители са били принудени временно да намалят цените поради неочаквано намаление на търсенето или когато те продават стоки, с които се допълва гамата от стоки, произвеждани в

страната вносител, и приемат ниската печалба, за да поддържат конкурентоспособността си. Когато предоставените от производителя данни за печалба и за общи разходи са несъвместими с онези, обичайно отразявани в продажби на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойносттаване, които в страната на износа са изработени от производители за износ в страната вносител, сумата за печалба и за общи разходи може бъде определена въз основа на подходяща информация, различна от тази, предоставена от производителя на стоките или от негово име.

6. Когато за определяне изчислената стойност се използва информация, различна от онази, предоставена от производителя или от негово име, властите на страната вносител следва да съобщят на вносителя, ако той поиска това, източника на тази информация, използваните данни и изчисленията, основаващи се на тези данни, предмет на разпоредбите на член 10.

7. „Общите разходи”, споменати в член 6, алинея 1, буква б), обхващат преки и косвени разходи за производство и продажба на стоките за износ, които не са включени в член 6, алинея 1, буква а).

8. Дали някои стоки са „от същия клас или вид” като други стоки, следва да се определя във всеки отделен случай, в зависимост от конкретните обстоятелства. При определяне на обичайна печалба и общи разходи съгласно член 6 трябва да бъдат проучени продажби за износ за страната вносител на най-ограничената група или гама от стоки, която включва подлежащите на остойносттаване стоки, за които може да бъде получена необходимата информация. По смисъла на член 6 „стоки от същия клас или вид” трябва да бъдат от същата държава както остойносттаваните стоки.

Бележки към член 7

1. Митническите стойности, определени съгласно разпоредбите на член 7, трябва във възможно най-голяма степен да се основават на определени по-рано митнически стойности.

2. Методите за остойносттаване, използвани съгласно член 7, трябва да са тези, изложени в членове от 1 до 6 включително, но разумната гъвкавост в прилагането на тези методи би била в съответствие с целите и разпоредбите на член 7.

3. Следват няколко примера относно разумна гъвкавост:

а) Идентични стоки - изискването, че идентичните стоки следва да бъдат изнасяни по същото или приблизително по същото време както стоките,

подлежащи на остойностяване, би могло да се тълкува гъвкаво; идентични вносни стоки, произведени в страна, различна от страната износител на остойностяваните стоки, биха могли да служат като база за митническото остойностяване; могат да бъдат използвани митнически стойности на идентични вносни стоки, които са определени вече, съгласно разпоредбите на член 5 и член 6.

б) Сходни стоки - изискването, че сходните стоки следва да бъдат изнасяни в същото или приблизително по същото време, както остойностяваните стоки, би могло да се тълкува гъвкаво; сходни вносни стоки, произведени в страна, различна от страната износител на остойностяваните стоки, биха могли да служат за основа на митническото остойностяване; могат да бъдат използвани митническите стойности на сходни вносни стоки, които са определени вече, съгласно разпоредбите на член 5 и член 6.

в) Дедуктивен метод - изискването, че стоките следва да са били продадени "в състоянието, в което са внесени", съдържащо се в член 5, алинея 1, буква а), може да бъде тълкувано по различен начин; изискването за 90-дневния срок може да се прилага гъвкаво.

Бележки към член 8

Алинея 1, буква а) i)

Понятието „комисионни за покупка” означава възнагражденията, заплатени от вносителя на негов представител за услугата да го представлява в чужбина при покупката на остойностяваните стоки.

Алинея 1, буква б) ii)

1. Два са факторите, въввлечени в разпределяне на елементите за внасяните стоки, описани в член 8, алинея 1, буква б) ii): самата стойност на елемента и начинът, по който тази стойност се разпределя върху внасяните стоки. Разпределянето на тези елементи следва да бъде направено по разумен начин, съответстващ на конкретните обстоятелства и на общоприетите счетоводни принципи.

2. Що се отнася до стойността на елемента, ако вносителят получи елемента от продавач, който не е свързан с вносителя, на дадена цена, стойността на елемента е тази цена. Ако елементът е бил произведен от вносителя или от лице, свързано с вносителя, негова стойност би бил разходът за производството му. Ако елементът е бил използван от вносителя предварително, независимо от това дали той е бил произведен или придобит от този вносител, първоначалната цена на придобиването или производството му

би следвало да бъде намалена, за да се отрази употребата му и се достигне до стойността на елемента.

3. След като вече веднъж е била определена стойност на елемента, необходимо е тази стойност да се разпредели върху внасяните стоки. Съществуват различни възможности. Например стойността може да бъде разпределена към първата пратка, ако вносителят пожелае да плати мито върху цялата стойност наведнъж. Друг пример: вносителят може да поиска стойността да бъде разпределена върху броя на стоките, произведени до момента на първата доставка. Следващ пример: вносителят може да поиска стойността да бъде разпределена върху цялото очаквано производство, когато съществуват договори или солидни задължения за такова производство. Използваните методи за разпределяне ще зависят от предоставената от вносителя документация.

4. Като илюстрация на горното: вносител осигурява производителя с матрица, за да бъде използвана в производството на внасяните стоки, и договаря с производителя да закупи 10 000 единици. Към момента на пристигане на първата доставка от 1000 единици производителят вече е произвел 4000 единици. Вносителят може да поиска от митническата администрация да разпредели стойността на матрицата върху 1000 единици, 4000 единици или 10 000 единици.

Алинея 1, буква б) iv)

1. Определянето на добавки за елементите, описани в алинея 1, буква б) iv) на член 8, трябва да бъде основано на обективни и количествено измерими данни. За да се намалят до минимум затрудненията на вносителя и на митническата администрация при определяне на стойностите за добавяне, трябва да бъдат използвани, доколкото е възможно данните, които са налични в системата от търговска документация на купувача.

2. За онези елементи, доставени от купувача, които са били закупени или взети под наем от купувача, добавката трябва да бъде цената на покупката или наема. Никакви добавки не следва да бъдат правени за онези елементи, налични и достъпни в обществената сфера, освен за разходите за получаването на копия от тях.

3. Лекотата, с която е възможно да се изчисляват стойностите за добавяне, ще зависи от структурата и практиката на управление на дадената фирма, както и от приетите от нея методи на счетоводство.

4. Например възможно е фирма, която внася различни стоки от няколко

страни, да поддържа справочна информация в центъра си за развойна дейност, намиращ се извън страната вносител, по такъв начин, че точно да се показват разходите, свързани с дадена стока. В такива случаи може да се направи пряка корекция съгласно разпоредбите на член 8.

5. В друг случай фирма може да отчита средствата за поддържане на центъра си за развойна дейност извън страната вносител като общи разходи, без да ги отнася към дадена стока. В този случай съответна корекция може да бъде направена съгласно разпоредбите на член 8 по отношение на внасяните стоки, като пропорционално се разпределят общите разходи за центъра за развойна дейност върху цялата продукция, която се ползва от неговите услуги на развойния център и съответните разходи се разпределят на единица от вноса.

6. Многообразието в гореспоменатите обстоятелства, разбира се, изисква различни фактори да бъдат разглеждани при определяне на правилния метод.

7. В случаите, когато производството на елемента се извършва в няколко страни за продължителен период от време, коригирането следва да бъде ограничено до стойността, действително добавена към този елемент извън страната вносител.

Алинея 1, буква в)

1. Роялти и лицензни такси, споменати в алинея 1, буква в) на член 8, могат да включват наред с всичко друго и плащания по отношение на патенти, търговски марки и авторско право. Все пак таксите за правото да се възпроизвеждат внасяните стоки в страната вносител не следва да се добавят към действително платената или подлежаща на плащане цена на внасяните стоки при определяне на митническата стойност.

2. Плащания, направени от купувача за правото да разпространява или препродава внасяните стоки, не следва да бъдат добавяни към действително платената или подлежаща на плащане цена за внасяните стоки, ако тези плащания не са условие на продажбата за износ в страната вносител на внасяните стоки.

Алинея 3

Когато не съществуват обективни и количествено измерими данни по отношение на добавките, които се изисква да бъдат направени съгласно разпоредбите на член 8, договорната стойност не може да бъде определена съгласно разпоредбите на член 1. Като илюстрация на това, роялти е платена на основата на цената при продажба в страната вносител на литър от даден продукт, който е внесен на килограм и превърнат в разтвор след вноса. Ако

тази роялти такса е определена отчасти въз основа на внасяните стоки и отчасти въз основа на други фактори, които нямат нищо общо с внасяните стоки (като например, когато внесените стоки са смесени със съставки от местен произход и по този начин вече не може да бъде различена тяхната идентичност или когато роялти таксата не може да бъде разграничена от специалните финансови договорености на купувача и продавача), би било неподходящо да се прави добавка за тази роялти такса. Независимо от това, ако сумата на тази роялти такса е основана единствено върху внасяните стоки и е лесно измерима в количествено отношение, може да бъде направена добавка към действително платената или подлежаща на плащане цена.

Бележка към член 9

По смисъла на член 9 „времето на вноса” може да е моментът на внос за митнически цели.

Бележки към член 11

1. Член 11 предоставя на вносителя право да обжалва решението за остойностяване на стоките, прието от митническата администрация. Обжалването първоначално може да е пред по-високо ниво на митническата администрация, но вносителят има право да обжалва пред съдебните власти като крайна инстанция.

2. „Без наказателна мярка” означава, че вносителят не следва да бъде обект на глоба или заплаха от глоба само защото е решил да упражни правото си на обжалване. Заплащането на обичайни съдебни разходи и адвокатски такси не следва да бъде разглеждано като глоба.

3. Независимо от това нищо в член 11 не следва да пречи на страна членка да изисква изцяло заплащане на определените мита преди обжалването.

Бележки към член 15

Алинея 4

За целите на член 15 терминът „лица” включва юридически лица, където това е подходящо.

Алинея 4 (e)

За целите на това споразумение се счита, че едно лице контролира друго, когато законно или чрез дейност то е в състояние да упражнява възпиращо въздействие или да направлява другото.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТЕХНИЧЕСКИ КОМИТЕТ ЗА МИТНИЧЕСКО ОСТОЙНОСТЯВАНЕ

1. Съгласно член 18 на това споразумение Техническият комитет следва да бъде създаден под егидата на СМС, за да осигури на техническо ниво еднаквост в тълкуването и прилагането на това споразумение.

2. Отговорностите на Техническият комитет следва да включват следното:

а) да проучва конкретни технически проблеми, възникващи от всекидневното прилагане на системата за митническо остойностяване от страните членки, и да дава съвети за подходящи решения на проблемите въз основа на предоставените му факти;

б) да изучава при поискване законите, процедурите и практиките, свързани с това споразумение, и да изготвя доклади за резултатите от тези проучвания;

в) да подготвя и разпространява годишни доклади върху техническите аспекти на действието и статуса на това споразумение;

г) да предоставя такава информация и съвети по всички въпроси, свързани с митническото остойностяване на внасяни стоки, каквито могат да бъдат поискани от всяка страна членка или от Комитета. Тези съвети и информация могат да бъдат под формата на становища, коментари или обяснителни бележки;

д) да съдейства при поискване чрез оказване на техническа помощ на страните членки с оглед да подкрепи международното приемане на това споразумение;

е) да разглежда въпросите, възложени от групата съдебни заседатели

съгласно член 19 на това споразумение; и

ж) да упражнява всякакви други функции, които Комитетът може да му възложи.

Общи бележки

3. Техническият комитет трябва да се опита да завършва работата си по конкретни въпроси, особено тези, възложени му от страните членки, от Комитета или от групата съдебни заседатели, в разумно кратък период от време. Съгласно разпоредбите на член 19, алинея 4 групата съдебни заседатели следва да определи конкретен период от време за получаване на доклад от Техническият комитет, а Техническият комитет следва да представи своя доклад в този срок.

4. Техническият комитет следва да бъде подпомаган в своята дейност от Секретариата на СМС.

Представителство

5. Всяка страна членка следва да има правото да бъде представена в Техническият комитет. Всяка страна членка може да определи един делегат и един или няколко заместници да бъдат нейни представители в Техническият комитет. Страна членка, представена по такъв начин в Техническият комитет, се нарича в това приложение „член на Техническият комитет”. Представители на членове на Техническият комитет могат да бъдат подпомагани от съветници. Секретариатът на СТО може също да присъства на заседанията в качеството на наблюдател.

6. Страни членки на СМС, които не са членове на СТО, могат да бъдат представяни на заседанията на Техническият комитет от един делегат и един или повече заместници. Тези представители могат да присъстват на заседанията на Техническият комитет като наблюдатели.

7. Със съгласието на председателя на Техническият комитет Генералният секретар на СМС (наричан по-нататък в това приложение „Генерален секретар”) може да кани представители на правителства, които не са членове на СТО, нито на СМС и представители на международни правителствени и търговски организации, да присъстват на заседанията на Техническият комитет като наблюдатели.

8. Предложенията за делегати, техни заместници и съветници за заседанията

на Техническия комитет следва да бъдат отправени към Генералния секретар.

Заседания на Техническия комитет

9. Техническият комитет следва да заседава, когато е необходимо, но не по-малко от два пъти в годината. Датата на всяко заседание следва да бъде определена от Техническия комитет на предходната му сесия. Датата на заседанието може да бъде изменяна или по искане на който и да е от членовете на Техническия комитет, подкрепено от обикновено мнозинство на членовете на Техническия комитет, или по искане на председателя, когато случаят изисква специално внимание. Независимо от разпоредбите, съдържащи се в първото изречение на тази алинея, Техническият комитет следва да заседава, когато това е необходимо, за да разглежда въпросите, възложени му от групата съдебни заседатели съгласно член 19 на това споразумение.

10. Заседанията на Техническия комитет следва да се провеждат в централното управление на СМС, освен ако не е решено друго.

11. Генералният секретар следва да съобщава на всички членове на Техническия комитет и на онези, включени в него съгласно параграфи 6 и 7, най-малко 30 дни предварително датата на откриване на сесията на Техническия комитет, освен в извънредни случаи.

Дневен ред

12. Предварителният дневен ред на сесиите следва да бъде подготвен от Генералния секретар и да бъде изпратен на членовете на Техническия комитет, както и на онези от тях, които са включени в него по силата на алинеи 6 и 7, най-малко 30 дни преди провеждането на сесията, освен в извънредни случаи. Дневният ред трябва да включва всички въпроси, одобрени на предходната сесия на Техническия комитет, всички въпроси, предложени от председателя по негова инициатива, и всички въпроси, предложени от Генералния секретар, от Комитета или от който и да е член на Техническия комитет.

13. Техническият комитет трябва да утвърждава дневния си ред при откриването на всяка сесия. По време на сесията дневният ред може да бъде изменян по всяко време от Техническия комитет.

Служители и процедурни дейности

14. Техническият комитет избира председател и един или повече заместник-председатели между членовете си. Мандатът на председателя или заместник-

председателя е за период от една година. Завършващите мандата си председател и заместник-председател могат да бъдат преизбрани. Мандатът на председател или заместник-председател, който вече не е член на Техническия комитет, следва да се прекратява автоматично.

15. Ако председателят отсъства от някое заседание или от част от него, заседанието се председателства от заместник-председател. В този случай последният има същите правомощия и задължения като председателя.

16. Председателят на заседанията следва да участва в работата на Техническия комитет като такъв, а не като представител на член на Техническия комитет.

17. Освен да упражнява функциите, възложени му с настоящите правила, председателят следва да обявява откриването и закриването на всяка сесия, да ръководи дискусиите, да дава думата и съгласно настоящите правила да контролира провеждането на заседанието. Председателят може също така да се обърне процедурно към всеки изказващ се, чиито бележки не съответстват на обсъждания въпрос.

18. По време на обсъждане на който и да е въпрос всяка делегация може да повдигне процедурен въпрос. В такъв случай председателят следва незабавно да излезе с решение. При оспорване на неговото решение председателят се задължава да предложи въпроса на вниманието на сесията и решението му следва да остане в сила, освен ако не бъде отхвърлено.

19. Генералният секретар или служители на Секретариата на СМС, посочени от Генералния секретар, следва да изпълняват секретарската работа на заседанията на Техническия комитет.

Кворум и гласуване

20. Кворумът се състои от обикновено мнозинство представители на членове на Техническия комитет.

21. Всеки член на Техническия комитет има един глас. Решения на Техническия комитет следва да се вземат с мнозинство, състоящо се най-малко от две трети от представените членове. Независимо от резултата от гласуването по даден въпрос Техническият комитет трябва да има правото да изготви пълен доклад пред Комитета и пред СМС по този въпрос, отразявайки различните мнения, изложени в съответните обсъждания. Независимо от разпоредбите, съдържащи се в настоящия параграф, Техническият комитет взема решенията си по въпросите, възложени му от групата съдебни заседатели, с консенсус. Ако по въпрос, внесен от групата съдебни заседатели,

Техническият комитет не може да постигне консенсус, той следва да представи доклад, в който се описват фактите по въпроса и мненията на членовете.

Езици и протоколи

22. Официалните езици на Техническият комитет са английски, френски и испански. Речи и изказвания, направени на някой от тези три езика, следва да се превеждат незабавно на другите официални езици, освен ако делегациите решат да няма превод. Речи и изказвания, направени на друг език, следва да се превеждат на английски, френски и испански при същите условия, но в този случай съответната делегация трябва да осигури превода на английски, френски или испански. В официалните документи на Техническият комитет следва да бъдат използвани само английски, френски и испански език. Паметни бележки и кореспонденция за разглеждане в Техническият комитет трябва да бъдат представяни на един от официалните езици.

23. Техническият комитет следва да подготвя доклад за всички свои сесии, а ако председателят счита за необходимо - стенографски или общи протоколи на своите заседания. Председателят или определено от него лице следва да докладва за работата на Техническият комитет на всяко заседание на Комитета и на всяко заседание на СМС.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

1. Петгодишният период за отлагане на прилагането на разпоредбите, съдържащи се в това споразумение, от страна на развиващите се страни членки, предвиден в алинея 1 на член 20, може на практика да се окаже недостатъчен за някои развиващи се страни членки. В такива случаи преди изтичането на срока, посочен в алинея 1 на член 20, всяка развиваща се страна членка може да поиска удължаване на този срок, като се приема, че страните членки ще разгледат благонамерено такова искане, в случай че развиващата се страна членка е в състояние да представи основателна причина.

2. Развиващи се страни, които понастоящем остойностяват стоки въз основа на официално приети минимални стойности, могат да изразят резерви за запазването им върху ограничена и преходна база при условия и срокове, каквито бъдат съгласувани със страните членки.

3. Развиващи се страни, които считат, че промяната в последователността по искане на вносителя съгласно член 4 на това споразумение може да предизвика затруднения за тях, могат да изразят резерви по отношение на член 4 по следния начин:

„Правителството на .....запазва правото си съответната разпоредба, съдържаща се в член 4 на споразумението, да се прилага само когато митническите власти са съгласни с искането да променят последователността на прилагане на член 5 и член 6.”

Ако развиващи се страни изразят такава резерва, страните членки следва да се съгласят в съответствие с член 21 на споразумението.

4. Развиващи се страни могат да изразят резерви по отношение на алинея 2 на член 5 от споразумението по следния начин:

„Правителството на ..... запазва правото си член 5, алинея 2 на споразумението да бъде прилаган в съответствие с разпоредбите, съдържащи се в съответната бележка към него, независимо дали вносителят желае това или не.”

Ако развиващи се страни изразят такава резерва, страните членки следва да се съгласят в съответствие с член 21 на споразумението.

5. Някои развиващи се страни могат да срещнат затруднения при прилагането на член 1 на това споразумение, доколкото той се отнася до вноса в техните страни от изключителни представители, изключителни дистрибутори и изключителни концесионери. Ако такива затруднения възникнат в практиката на развиващи се страни членки, които прилагат това споразумение, по тяхно желание следва да се направи изследване с цел намиране на подходящи решения на проблема.

6. В член 17 се признава, че при прилагането на споразумението за митническата администрация може да възникне необходимост да отправя запитвания за установяване на истинността или точността на всеки доклад, документ или декларация, представени ѝ за целите на митническото остойностяване. Така този член потвърждава, че могат да бъдат правени запитвания, които целят да проверят например дали елементите на стойността, декларирани или представени пред митницата във връзка с определяне на митническата стойност, са изчерпателни и точни. Страните членки, в зависимост от националното си законодателство и процедури, имат правото да очакват пълно сътрудничество от вносителите при тези запитвания.

7. Реално платената или подлежаща на плащане цена включва всички плащания, действително извършени или които ще бъдат извършени като условие за продажба на внасяните стоки от купувача на продавача или от купувача на трето лице, за покриване на задължение на продавача.